In het atelier van Darwin Winklaar, Lichting 2020 finalist

25-03-2021 FASHION

Lichting is het kloppend hart van Amsterdam Fashion Week. Een verzameling van de beste graduates van onze academies, het neusje van de zalm, vers van de pers. Anders gezegd: dit is de toekomst. Wij gingen op bezoek bij het atelier van 2020 finalist Darwin Winklaar.

Wat is het verhaal achter jouw Lichting 2020 collectie?
Mijn afstudeerproject is een homage aan mijn moeder Violetta. Als kind zag ik mijn moeder deelnemen aan kathartische rituelen die ze elke zondag uitvoerde. Hierbij gebruikte ze verschillende vloeistoffen om het huis mee schoon te maken als een manier om haar frustraties los te laten, sterk te staan met haarzelf, en om te herstellen van voorgaande gebeurtenissen. Toen ik vijf jaar geleden naar Nederland verhuisde, merkte ik dat men kleinerende woorden

gebruikte om mij te beschrijven, zoals “exotisch” of “emotioneel” en “kitsch”. Dit leidde tot een depressie die ik door mijn moeders rituelen van genezen en loslaten heb overwonnen. Ik wil dat mensen een dekoloniserend perspectief aannemen en mijn cultuur als gelijkwaardig zien door anderen kennis te laten maken met mijn Arubaanse achtergrond. Hiervoor heb ik zes poppen gemaakt die stuk voor stuk mijn collectie dragen en een bepaald trauma of symboliek reflecteren uit mijn kindertijd. Deze poppen maken deel uit van een presentatie waarin ik mijn moeders ritueel uitvoer.

Wat is in jouw ogen je signature als designer? Hoe komt dit terug in je collectie?
Ik heb me door mijn jaren op de Rietveld gerealiseerd dat mijn werk een dans is tussen nostalgie en melancholie. Mijn belangrijkste bron van inspiratie ligt in mijn achtergrond, mijn kindertijd en de romantisering van jeugdherinneringen. Mijn werk zal altijd over delicate onderwerpen gaan en een discussie uitlokken door te praten over taboes die normaal niet ter sprake komen in de Cariben. Ik gebruik kleuren, materialen en verschillende handtechnieken die authentiek zijn voor mijn cultuur en niet gerelateerd zijn tot Europese esthetiek. Ook door mijn performance omtrent mijn nieuwe collectie, waar ik op mijn knieën de vloer schrob in een wit gewaad, laat ik mensen kennis maken met de culturele gelaagdheid van mijn design identiteit.

Hebben de maatregelingen van de pandemie je tegengehouden in bepaalde dingen? Of gaf het je net de mogelijkheid om op nieuwe creatieve manieren te denken?

Voor iedereen is de pandemie zo’n nieuwe manier van leven. Deze laatste maanden waren zwaar, niet alleen omdat ik bezig was met het maken van een collectie, maar ook omdat ik mezelf

afvroeg hoe, als ontwerper, mijn input belangrijk is in de samenleving op dit moment. Ik ben een heel spiritueel persoon, en ik voelde dat ik met mijn ritualistische performance mensen kalmte kon brengen in deze moeilijke tijden. Dat is wat mij vooral dreef. Het voelde ook raar dat de Rietveld, een plek die normaal gezien komt met een sfeer van stress en drukte, deze tijd van het jaar zo'n enorme stilte met zich mee bracht. Als designer kijk je vanaf dag een van je studies uit naar het moment dat je afstudeert. Het was dan voor mij ook hartverscheurend dat mijn ouders, die zo trots zijn op hoe ver ik ben gekomen, er niet bij konden zijn.

Waren er dingen waar je tegenaan liep tijdens het ontwerpen van deze collectie?
Mijn poppen zouden op mensenmaat gemaakt worden, alleen door de pandemie had ik geen toegang tot de machines die ik zou gebruiken op school. Mijn collectie moest dus op een heel andere manier tot stand komen. Ik moest de ruwheid en culturele aard van mijn werk vertalen in miniformaat, en vervolgens op kleine poppen modeleren, iets wat ik nog nooit eerder had gedaan. Mijn moeder maakte vroeger poppen, en dus heb ik haar technieken overgenomen voor deze collectie presentatie. Ik realiseerde me dat het niet alleen ging om het kleden van hun lichaam, ik moest de collectie integreren als het lichaam. Zo werden mouwen handen, rokken werden voeten; het was een enorm bevrijdend proces.

Op welk stuk uit de collectie ben je het trotst? Hoe ging het designproces van dit stuk?
Al mijn poppen zijn mij dierbaar. Ze vertegenwoordigen allemaal een verhaal, en hebben allemaal hetzelfde belang in het gehele conceptuele werk. Elke pop heeft specifiek handwerk, een manier om de stof te manipuleren, en dus was elk van hen een nieuwe uitdaging. Een van de poppen is gemaakt van tapijt. De pop heeft een koninginnenlint om met de tekst “De Exotische Kut van Violetta.” Een van de belangrijkste tradities in Aruba is carnaval, een prominent feest waar verschillende alterismen samenkomen in de vorm van koninginnen die strijden om zo’n lint. Het is de viering van een smeltkroes, op een kitsch manier. Dat is waar deze pop voor staat.

Loïs Van der Wildt
Editor

Deel dit artikel via:

MEER IN FASHION

Darwin Winklaar wint Lichting 2020

Op dinsdag 6 juli vond Lichting 2020, het debutantenbal voor aanstormend modetalent, plaats in de Hermitage in Amsterdam als onderdeel van de vorige editie van Amsterdam Fashion Week. De veertien beste graduates van de zeven Nederlandse modeacademies presenteerden zichzelf aan een (inter)nationaal vakpubliek. Lichting 2020 vond voor het eerst in een vernieuwde vorm plaats, waarin […]

07-07-2021 FASHION